

ÎNCHEIERE

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

**Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție**

În componența:

Președintele completului,
JudecătoriSvetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Gîrbu Nicolae,

În cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Gîrbu Nicolae către Inspectoratul Ecologic de Stat, cu privire la anularea ordinelor de sancționare, restabilire în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și recuperarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Inspectoratul Ecologic de Stat, casată hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 26 decembrie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea reclamantului a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 22 septembrie 2014, reclamantul Nicolae Gîrbu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat prin care a solicitat: anularea ordinului nr.263-c din 24 iunie 2014, conform căruia reclamantul i s-a aplicat sancțiunea disciplinară - mustrare aspră; anularea ordinului nr.264-p din 24 iunie 2014, conform căruia reclamantul a fost destituit din funcția publică de auditor intern, Serviciul audit intern, aparatul central al Inspectoratului Ecologic de Stat; achitarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în sumă de 3870 lei pentru fiecare lună; încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei.

Prin cererea din 26 decembrie 2016, reclamantul și-a concretizat cerințele acțiunii, solicitând încasarea din contul Inspectoratului Ecologic de Stat în folosul lui Nicolae Gîrbu a unei plăți obligatorii în calitate de despăgubire pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu din 25 iunie 2014 pînă la 16 decembrie 2016 inclusiv, în sumă de 119333,28 lei; încasarea din contul Inspectoratului Ecologic de Stat în folosul lui Nicolae Gîrbu a cheltuielilor de judecată la judecarea prezentei cauze, legată de asistența juridică acordată de avocatul Gafton Vasile, conform bonului de plată seria DX nr. 400798 din 16.02.2015 în sumă de 5000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, potrivit ordinului nr. 1122-P din 24 decembrie 2012, emis de către Șeful Inspectoratului Ecologic de Stat a fost angajat în funcția de auditor intern, Serviciul audit intern, aparatul central al Inspectoratului Ecologic de Stat.

A notat că, din momentul angajării și pînă la 12 iunie 2014 conducerea Inspectoratului Ecologic de Stat nu a avut obiecții referitor la calitatea exercitării

de către el a obligațiilor de serviciu stabilite conform fișei de post.

A relevat că, la 24 iunie 2014 conform ordinului nr.263-c i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară muștrare aspră din motivul că el ar fi manifestat eficiență de muncă scăzută, reieșind din sarcinile și aportul personal adus la realizarea obiectivelor trasate serviciului audit intern, precum și pentru încălcarea programului de muncă, inclusiv absența sau întârzierea nemotivată la serviciu ori plecarea înainte de termenul stabilit de program, admisă în mod repetat, neglijență și/sau tergiversarea în mod repetat a îndeplinirii sarcinilor; acțiuni care aduc atingere prestigiului autorității publice, încălcarea normelor de conduită a funcționarului public, încălcarea prevederilor referitoare la obligații, conflict de interese, alte fapte considerate ca abateri disciplinare.

Reclamantul a mai indicat, la 24 iunie 2014 conform ordinului nr. 264-p, a fost destituit din funcția publică de auditor intern, Serviciul audit intern, aparatul central al Inspectoratului Ecologic de Stat pe motiv că ar fi absentat nemotivat de la serviciu timp de 4 ore consecutive pe parcursul zilelor lucrătoare de 17 octombrie 2013 și 22 ianuarie 2014.

În viziunea reclamantului după cum rezultă din Fișa de evaluare a funcționarului public de execuție, pentru perioada 01.01.2013-31.12.2013 activitatea sa a fost evaluată cu calificativul "Bine", menționându-se faptul că pe parcursul anului 2013, el a demonstrat un nivel înalt de experiență de muncă, cunoștințe și abilități profesionale bune. Atunci cum afirmațiile indicate în ordinul de sancționare disciplinară nr.263-c din 24 iunie 2014 coroborează cu ordinele Inspectoratului Ecologic de Stat: nr.103 din 17.07.2013 „Cu privire la modificarea componenței Comisiei de disciplină”, prin care a fost desemnat în calitate de membru al Comisiei de disciplină a IES; nr.129 din 15 octombrie 2013 potrivit căruia pentru munca conștiincioasă și ireproșabilă în domeniul protecției mediului înconjurător i-a fost acordată insigna de merit a Inspectoratului Ecologic de Stat; nr. 66-p din 20 martie 2014 „Cu privire la modificarea raportului de serviciu, prin care i-a fost încredințată asigurarea interimatului funcției temporar vacante de Șef Direcția Inspecția ecologică Drochia, pe o perioadă determinată de o lună, începând cu 24 martie 2014 până la 24 aprilie 2014.

La fel, a indicat reclamantul și existența ordinelor IES de stimulare; nr.21-p din 10.01.2013, nr. 64-p din 24.04.2013, nr.105-p din 28.02.2013, nr.497-c din nr.582-c din 10.12.2013, nr.21-c din 28.01.2014, nr.109-c din 31.03.2014, prin care i-au fost acordate premii bănești.

Gîrbu Nicolae a afirmat că, indicarea în ordinul IES nr.263-c din 24 iunie 2014 la pretinsele încălcări de ordin general, precum că el ar fi încălcat prevederile normelor art. 22 și art. 57 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public stârnește doar nedumerire și neclarități în ceea ce ar însemna atentatul făcut de el asupra sfintelor principii de loialitate, profesionalism, imparțialitate, conflict de interese, etc..

Cea mai severă învinuire care i-a fost incriminată o constituie încălcarea sistematică de către el a programului de muncă. Această învinuire se bazează pe informația extrasă din baza de date automatizată a evidenței programului de muncă al IES.

În procesul-verbal nr. 11 al Ședinței Comisiei de disciplină a IES din 12 iunie 2014 se face referință la unele încălcări a programului de muncă pe care le-ar fi comis în perioada 12.09.2013- 22.01.2014. Adică se face referință la o perioadă de 5 - 9 luni anterioară emiterii ordinelor. Reclamantul este în imposibilitate de a da

lămuriri pe unele evenimente produse în perioada imputată lui, deoarece s-a scurs mult timp. Categorie nu recunoaște lipsa de la serviciu timp de 4 ore consecutive pe parcursul zilelor lucrătoare de 17 octombrie 2013 și 22 ianuarie 2014. Anumite absențe ale sale în timpul programului de lucru din biroul de serviciu se explică prin executarea unor funcții de serviciu în afara incintei Inspectoratului.

A mai indicat că, după cum rezultă din ordinul nr. 263-c din 24 iunie 2014, acesta a fost adoptat urmare a examinării în cadrul ședinței Comisiei de disciplină a IES a faptelor constatate ca abateri disciplinare în procesul de anchetă de serviciu. În procesul - verbal nr. 11 al Comisiei de disciplină din 12 iunie 2014 se face referire la o serie de încălcări comise de el, inclusiv și absența nemotivată de la serviciu timp de 4 ore consecutiv pe parcursul zilelor de 17 octombrie 2013 și 22 ianuarie 2014. Prin urmare, din cele expuse mai sus rezultă că pentru absența nemotivată de la serviciu timp de 4 ore consecutiv pe parcursul zilelor de 17 octombrie 2013 și 22 ianuarie 2014 reclamantul a fost pedepsit prin ordinul nr. 263-c cu mustrare aspră. Pentru aceleași încălcări, în aceeași zi el a fost pedepsit repetat cu destituire din funcția publică prin ordinul nr. 264 - p din 24 iunie 2014.

Reclamantul a considerat că, atât mustrarea aspră, aplicată conform ordinului nr. 263-c din 24 iunie 2014, cât și destituirea din funcție aplicată conform ordinului nr. 264-p din 24 iunie 2014, constituie sancțiuni disciplinare, iar ele în virtutea prevederilor art. 59 alin.3 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și normei art. 209 alin. (1) Codul muncii, puteau fi aplicate în termen de cel mult o lună de zile de la data constatării abaterii.

În opinia lui Gîrbu Nicolae, aplicarea sancțiunilor disciplinare după expirarea termenului prevăzut de lege de asemenea constituie un alt temei de anulare a ordinelor nominalizate. Ca urmare, a fost sancționat și concediat ilegal cu flagrante încălcări ale legislației muncii și ordinea nr. 263-c din 24 iunie 2014, nr. 264-p din 24 iunie 2014 sînt ilegale și urmează a fi anulate.

Reclamantul a solicitat instanței anularea ordinelor de sancționare nr. 263-c din 24 iunie 2014, nr. 264-p din 24 iunie 2014, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și recuperarea prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 26 decembrie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, după cum urmează:

S-a anulat ordinul nr. 263-c din 24.06.2014 și ordinul nr.264-p din 24.06.2014, cu indicarea în carnetul de muncă al reclamantului Nicolae Gîrbu că, raportul de muncă este încetat în temeiul art. 85 din Codul muncii, din data pronunțării hotărârii judecătorești.

S-a încasat de la Inspectoratului Ecologic de Stat în folosul lui Nicolae Gîrbu suma de 119 333,28 lei cu titlu de despăgubire pentru perioada absenței forțate de la serviciu, pentru perioada: 25 iunie 2014 pînă la 26 decembrie 2016, suma de 5000 lei cu titlu de asistență juridică. În rest, acțiunea s-a respins.

Prin decizia Curții de apel Chișinău din 11 aprilie 2017, a fost admisă cererea de apel depusă de Inspectoratul Ecologic de Stat, casată hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 26 decembrie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea reclamantului a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

La data de 04 august 2017, Nicolae Gîrbu a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, solicitând casarea acestei și menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului declarat, Nicolae Gîrbu a reiterat motivele de fapt ale

cauzei și a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia fi aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea și a admis erori la aprecierea probelor care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților.

La data de 11 septembrie 2017, Nicolae Gîrbu a înaintat instanței de recurs o cerere de suspendare a examinării recursului, până la expunerea Curții Constituționale asupra sesizării nr. 61g privind excepția de neconstituționalitate al art. 60 alin. (3) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

La data de 09 noiembrie 2017, Inspectoratul Ecologic de Stat a depus referință asupra cererii de recurs, solicitând declararea recursului ca inadmisibil, iar în cazul declarării acestuia ca admisibil, respingerea recursului ca neîntemeiat.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 15 noiembrie 2017, s-a respins cererea recurentului cu privire la suspendarea procesului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Gîrbu Nicolae, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Nicolae Gîrbu, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de

legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Nicolae Gîrbu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Nicolae Gîrbu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas

Copia corespunde originalului

Judecător

Svetlana Filincova